

कणाटी

परं-सकं-सेट् । ऋ अचीकणत् अचकाणत् ।
कणति भोतः । इति दुर्गादासः ॥

कण, म गतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भां-परं-
सकं-सेट्-घटादि ।) म कणयति । इति दुर्गा-
दासः ॥

कण, क निमीलने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट् ।) निमीलनं पद्यावरणम् । क
काणयति चक्षुः पद्मभिरावृतं स्यादित्यर्थः । इति
दुर्गादासः ॥

कणाः, पुं, (कणति अतिसूक्ष्मत्वं गच्छति । कण +
पचाद्यच् ।) अतिसूक्ष्मः । (“आनन्दाश्रुकणान्
पिबन्ति शकुना निःशङ्कमङ्गप्रयाः” ।
इति श्रान्तिशतकम् ५ ॥) धान्यांशः । इत्यमरः ।

३ । १ । ६२ ॥ (यथा, मनुः । ११ । ६२ ।
“कणान् वा भक्षयेदब्दं पित्र्याकं वा सकृन्नृशि” ॥)

तस्य स्त्रीलिङ्गे कणो कणिका । वनजीरकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कणगुग्गुलुः, पुं, (कणश्चासौ गुग्गुलुश्चेति ।) गुग्गुलु-
प्रभेदः । तत्पर्यायः । गन्धराजः २ स्वर्णकणः ३
सुवर्णः ४ कनकः ५ वंशपीतः ६ सुरभिः ७
पलङ्कः ८ ॥ अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् ।
सुगन्धित्वम् । वातशूलगुल्मोदराधानकफनाशित्वम् ।
रसायनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

कणजीरकः, पुं, (कणश्चासौ जीरश्चेति नित्यकर्मधा-
रयः ।) श्वेतजीरकः । इति राजनिर्घण्टः । (श्वेत-
जीरकशब्देऽस्य गुणा ज्ञेयाः ॥)

कणजीरकं, स्त्री, (कणं क्षुद्रं जीरकम् । कणजीर +
स्वार्थे कन् ।) क्षुद्रजीरकम् । तत्पर्यायः । हृद्य-
गन्धि २ सुगन्धम् ३ । इति रत्नमाला शब्द-
चन्द्रिका च ।

कणभक्तकः, पुं, (कणान् भक्षयति भक्षति वा । कण
+ भक्त + क्तुच् ।) भारिपक्षी । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कणलाभः, पुं, (कणानां लाभो यस्मात् सः ।) पेयण-
साधनयन्त्रविशेषः स सातृश्येनास्त्वस्य । अर्ष-
आदिभ्यः अच् । आचर्त्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
जलेर घूर्णा इति भाषा ॥

कणा, स्त्री, (कण + स्त्रियां टाप् ।) जीरकम् । कुम्भी-
रमत्तिका । पिप्पली । इति मेदिनी ॥

(“त्राक्षां कणां पञ्चमूलं ढग्याख्यञ्च पचेज्जले ।
तेन क्षीरं भृतं शीतं पिबेत् समघुर्णकरम्” ॥
इति पित्तकासचिकित्सायां वाभटेनोक्तम् ॥)

श्वेतजीरकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (“कणा स्या-
द्दीर्घजीरकः” ॥ इति भावप्रकाशः ॥ * ॥) अल्पम् ।
यथा,—

“कदलीफलमध्यस्थं कणात्मात्रमपक्वकम्” ।
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

कणाटीनः, पुं, (कणाय अटतीति) कण + अट +
इन् न दीर्घत्व एषोदरादित्वात् ।) खड्गनपक्षी ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कणाटीरः, पुं, (कणाय अटति । कण + अट +
ईरन् ।) खड्गनपक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥

कण्टक

कणाटीरकः, पुं, (कणाटीर + स्वार्थे कन् ।) खड्गन-
पक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥

कणादः, पुं, (कणं अस्ति भक्षयति । कण ष्यद +
कर्मणि उपपदे अण् ।) खनामख्यातमुनिविशेषः ।
तत्पर्यायः । काश्यपः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
स च वैशेषिकदर्शनकर्ता । स्वर्णकारः । कलादो
रुक्मकारक इत्यमरोपरि कणाद इत्यपि पाठः ।
इति सारसुन्दरी ॥

कणिकः, पुं, (कणैव इति स्वार्थे कन् अत इत्वम् ।)
कणा । शत्रुः । नौराजनविधिः । इति सारस्वतः ॥

शुक्लगोधूमचूर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कणा
विद्यतेऽस्य अस्त्यर्थे ठन् । स्वार्थे ठन् वा । “नामे-
रभृत् स्वकणिकाद् वटवन्महाजं” इति भाग-
वतम् । ७ । ६ । ३३ ॥ छतराष्ट्रमन्त्रिविशेषः ।
यथा महाभारते । १ । सम्भवपर्वणि १०१ । २ ।
“तत आह्वय मन्त्रज्ञं राजशास्त्रार्थवित्तमम् ।
कणिकं मन्त्रिणां श्रेष्ठं छतराष्ट्रोऽजवीदचः” ॥)

कणिका, स्त्री, (कणाः सन्धस्याः । “अत इनठनाविति
ठन्” ५ । २ । ११५ । कणति स्थूलरूपात् कर्मशो
गच्छति अत्यन्तसूक्ष्मतां प्राप्नोति इत्यर्थः । पचा-
द्यच् स्वार्थे कन् अत इत्वं टाप् च ।) अत्यन्त-
सूक्ष्मवस्तु । अभिमन्यवृत्तः । इति मेदिनी ॥ कणा ।
तदुल्लविशेषः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

(जलादीनां सूक्ष्मांशः । यथा, मेघदूते ६६ ।
“तामुत्थाप्य स्वजलकणिकाश्रीतलेनानिलेन
प्रथ्यान्वस्यं सममभिनवैर्जालकैर् मालतीनाम्” ॥)

कणितं, स्त्री, (कण आर्त्तनादे + भावे क्तः ।) पीडि-
तानां शब्दः । इति हेमचन्द्रः ॥

कणिशं, स्त्री, (कणो विद्यतेऽस्य इति इनिः तं श्यति ।
कणि + शो + कः । यदा कणिनः शेरतेऽस्मिन् ।
कणिन् + शो + डः । कणाः सन्धस्य इत्यमरटीका
क्षुत् ।) शस्यमञ्जरी । इत्यमरः । २ । ६ । २१ ।
धान्यादिर शिष इति भाषा ॥

कणी, स्त्री, (कण + स्त्रियां डोप् गौरादित्वात् डीष्
वा ।) कणिका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कणीकं, चि, (कण + ईकन् ।) अल्पम् । इत्युणादि-
कोषः ॥

कणीयः, [स] चि, (कण + ईयञ् ।) अल्पम् ।
इत्यमरः । कनिष्ठम् । इति तट्टीका । (यथा हठ-
योगदीपिकायां । २ । १२२ । “कणीयसि भवेत् स्वेदः
कम्पो भवति मध्यमे” ॥)

कणेरः, पुं, (कण + एरप्रत्ययः ।) कर्णिकारवृत्तः ।
इत्युणादिकोषः ॥

कणोरा, स्त्री, (कण + एरठाप् च ।) वेश्या । हस्तिनी ।
इत्युणादिकोषः ॥

कणोनः, स्त्री, (कण + एरु ।) वेश्या । कर्णिकी । कर्ण-
कारवृत्ते पुं । इति मेदिनी ॥

कण्टकः, पुं, स्त्री, (कण्टति इति कटि गणुत् । अर्द्धांर्चादि
पां २ । ४ । ३१ ।) क्षुद्रशत्रुः । (यथा विष्णुपुराणे
१ । १६ । ३१ । “प्रजादः कथ्यतां सन्धकं तथा
कण्टकशोघने” ॥) मत्स्याद्यस्थि । नैयायिकादि-
दोषोक्तः । रोमाक्षः । द्रुमाङ्गम् । इति मेदिनी ॥

कण्टका

13

काँटा इति भाषा ॥ (तथा चोक्तं-चाणक्यशतके २२ ।
“उपकारः इति शत्रुणां शत्रुमुद्धरेत् ।
पादलान् करस्त्रेण कण्टकेनेव कण्टकम्” ॥)

केन्द्रम् । इति दीपिका ॥

कण्टकः, पुं, (कटि + गणुत् ।) सूक्ष्मम् । क्षुद्रशत्रुः ।
(यथा, मनुः । ६ । २५२ ।

“सम्यङ्निविष्टदेष्टश्च क्षतदुर्गश्च शास्वतः ।
कण्टकोद्धरणे नित्यमातिष्ठेद्यत्नमुत्तमम्” ॥)

लोमहर्षः । इत्यमरः ३ । ५ । ३२ ॥ कर्मस्थानम् ।
दोषः । इति जटाधरः ॥ मकरः । इति विश्वः ॥

वेद्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ (लोकोपद्रवकारी ।
यथा, भागवते । ३ । १८ । २३ ।

“अन्वेषन्नप्रतिरथो लोकोनटति कण्टकः” ॥)

कण्टकद्रुमः, पुं, (कण्टकप्रधानो द्रुमः । कण्टकेना-
चित्तोद्रुमो वा ।) शास्त्रलिखितः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा ऋच्छकटिके । १४० । ४ ।

“किं कुलेनोपदिष्टेन शीलमेवात्र कारणम् ।
भवन्ति नितरां स्मृताः सुक्षेत्रे कण्टकद्रुमाः” ॥

“दे तेयचन्दनवने जातोऽयं कण्टकद्रुमः” ॥
इति भागवतम् । ७ । ५ । १७ ॥ शास्त्रलीशब्दे
विशेषोऽस्य ज्ञेयः ॥)

कण्टकप्रावता, स्त्री, (कण्टकैः प्रावता । यातां ।
कण्टक + प्र + आ + ट + कर्मणि क्त + टाप् ।)
गृहकन्या । इति राजनिर्घण्टः । छतकुमारी इति
भाषा ॥

कण्टकफलः, पुं, (कण्टकैराचितं य्वाप्तं फलं यस्य ।
शाकपार्थिवादिवत् मध्यपदलोपी समासः ।)
पनसवृत्तः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ गोक्षु-
रवृत्तः । इति रत्नमाला ॥ (अस्य गुणादयः कण्टक-
फलशब्दे ज्ञेयाः ॥)

कण्टकलन्ताकी, स्त्री, (कण्टकाचिता लन्ताकी ।
शाकपार्थिवादित्वात् मध्यपदलोपश्च ।) वार्त्ताकी
इति राजनिर्घण्टः ॥

कण्टकश्रेणी, स्त्री, (कण्टकानां श्रेणियत्र । श्रेणी
यस्यां वा ।) कण्टकारी । इति शब्दचन्द्रिका ॥

कण्टकागारः, पुं, (कण्टका आगारो यस्य । यदा
कण्टकं आगिरति । आ + गृ + अच् ।) सरट-
जन्तुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कण्टकाण्डः, पुं, (कण्टकैराण्डः ।) कुञ्जकवृत्तः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

कण्टकारिका, स्त्री, (कण्टकान् इत्यर्त्तं षट्कृति वा
कण्टक + षट् + कर्त्तरि + गणुत् । स्त्रियां टाप्
इत्वं च । यदा कण्टकं षट्कृति + षट् कर्मण्यण्
ततः कन् च ततः प्राग्वत् । तत्फले तु अणि क्षते
हरीतक्यादित्वात् लुक् ।) खनामख्यातक्षुद्रवृत्तः ।
तत्पर्यायः । निदिग्धिका २ स्पृशो ३ व्याघ्रो ४
वृहती ५ प्रचोदनी ६ कुली ७ क्षुद्रा ८ दुष्पशा
९ राष्ट्रिका १० । इत्यमरः ॥ अनाक्रान्ता ११
भगटाकी १२ किंही १३ धावनिका १४ । इति
रत्नमाला ॥ कण्टकारी १५ कण्टकिनी १६ दुष्प-
घर्षिणी १७ निदिग्धा १८ धावनी १९ क्षुद्र-
कण्टिका २० बडकण्टा २१ क्षुद्रफला २२ कण्टा-